

Kerstfeest

We vierden thuis geen Kerst en keken geen televisie. Kerst was, op Dodenherdenking na, de ergste dag van het jaar. Duurde Dodenherdenking twee minuten, kerstochtend leek duizend jaar te duren. Voor een kerstboom moesten mijn broer en ik bij vrienden zijn. Als we daar tegen twaalf arriveerden, eerder mocht niet, dan zagen we ze net de restanten van de cadeauverpakkingen wegwerken waarna ze zich als kakkerlakken door het huis verspreidden.

‘Wij vieren thuis geen Kerst,’ zei ik, ‘de reden houden mijn ouders geheim.’
Trots op ons geheim maakte ik het mooier dan het was.

‘Mag hij een kerstkransje uit de boom?’ vroeg mijn vriend aan zijn moeder.

‘Tuurlijk mag dat, neem er maar twee,’ zei ze.

De zachte fondant in de rood-witte krans smolt en smaakte hemels.

‘Jij wil zeker geen kerstboom?’ vroeg de vriendin die nu ‘mijn vrouw’ is.

‘De vraag stellen is hem beantwoorden,’ antwoordde ik.

‘Ik zou zo graag een kerstboom hebben,’ smeekte ze.

‘Nou, ik zou zeggen, haal er een. Als je hem maar buiten zet!’

‘Maar ik kan hem niet dragen,’ zei ze met trillende stem.

‘Hoezo, mankeer je iets, heb je zweertjes aan je vingers?’

‘Wil je hem echt niet halen? Heb je dat niet voor me over?’

‘Ik wil niet op straat worden gezien met zo’n boom op mijn nek. Alles in mij verzet zich tegen een boom. En die ster wil ik ook niet voor het raam,’ zei ik.

‘Wantrouwen jegens sterren is me met de paplepel ingegoten.’

‘Als je het lef hebt die ster weg te halen, dan kijk ik je tot Oud en Nieuw niet meer aan en praat ik niet meer tegen je.’

‘Tot Oud en Nieuw? Dat ga ik echt niet trekken. Dat kan ik niet aan.’

‘Lul!’

‘Voorruiet dan maar, ik ga al. Kut, motregen. Heb ik dat? Moet ik mezelf met die boom op mijn nek door de Marnixstraat slepen?’

‘Stel je niet aan zeg, het miezert een beetje. En er is niemand op straat.’

‘Dat die Marnixstraat nog eens mijn Via Dolorosa zou worden.’

‘Nou vooruit dan maar, ’t is dat ik van je hou. Doorgaans verkies ik het uitverkoren zijn boven het geloof in de andere wang. Voor jou maak ik graag een uitzondering.’

‘Maak er maar weer een geintje van. Weet je wat, laat maar zitten die boom. Als je het met zoveel tegenzin doet, dan hoeft het niet. Als je echt van me zou houden dan had je hem al uit jezelf gehaald.’

‘Jij ook vrolijk kerstfeest.’

‘Klootzak, je houdt niet meer van me!’